

Nr 47.

Av herr **Nilsson** i Hörby **m. fl.**, om anslag till det frivilliga skytteväsendet.

Under den långa tidsföljden av 66 år har Sveriges riksdag år efter år utan avbrott beviljat anslag till det frivilliga skytteväsendet och därigenom ådagalagt sin uppskattning av detsamma betydelse för stärkandet av rikets försvarskraft.

Enligt alla militära auktoritetens enstämmiga utsago är också det frivilliga skytteväsendet alltjämt av stor betydelse för de värnpliktigas utbildning i en av försvarets viktigaste och mest svårlärda grenar. Lärdomarna från världskriget hava även på ett oförtydbart sätt bestyrkt den personliga skjutfärdighetens stora betydelse, såväl vid försvar som anfall, vilket förhållande även av vår härledning tillfullo beaktats.

Sålunda förutsattes i infanteriets nya reglemente en särskilt väl utbildad s. k. »prickskytt» i vardera av de fyra grupper, som nu utgöra en pluton, och bortåt tiondedelen av gevärskompaniets manskap skall utgöras av dylika utvalda skyttar. Härtill kommer även, att för de moderna specialvapnen — kulsprutor och kulsprutegevär — ovillkorligen fordras särskilt goda skyttar.

Efter den förkortning av utbildningstiden för de värnpliktige, som numera genomförts, är det därför så mycket angelägnare att tillvarataga den möjlighet till förbättrad skjututbildning, som skytterörelsen kan erbjuda. Skytterörelsen kan emellertid icke bedrivas i önskvärd utsträckning, om ej staten fortfarande som hittills träder stödjande emellan, och har 1923 års försvarsrevision i sådant avseende yttrat: »Därest den frivilliga skytterörelsen skall kunna upprätthållas, kräves med nödvändighet, att den allt fortfarande kommer i åtnjutande av statsunderstöd», varefter revisionen föreslår, att i riksstaten må till det frivilliga skytteväsendet uppföras såsom ett ordinarie anslag ett belopp av 750,000 kronor.

Trots statsanslaget måste kostnaden för deltagandet i skytteverksamheten till övervägande del bäras av enskilda medborgare, och måste fördenskull statens kostnader med hänsyn till det värdefulla tillskott i värnkraft, som denna folkliga rörelse giver, anses väl motiverade.

Ehuruval det av försvarsrevisionen föreslagna anslagsbeloppet av 750,000

kronor torde vara väl behövt för skytterörelsens bedrivande i önskvärd omfattning, se vi oss dock med hänsyn till det statsfinansiella läget böra inskränka oss till att av riksdagen begära samma belopp, som utgår under innevarande budgetår.

Vi hemställa alltså,

att riksdagen måtte för budgetåret 1926—1927 anvisa ett belopp av 500,000 kronor till det frivilliga skytteväsendets befrämjande att fördelas av Kungl. Maj:t efter inhämtat förslag från skytteförbundens överstyrelse.

Stockholm den 20 januari 1926.

Janne Nilsson.

<i>Olof Olsson,</i> Kullenbergstorp.	<i>C. G. Olsson,</i> Golvvasta.	<i>Hjalmar Svensson,</i> Grönvik.
<i>Nestor Hammarlund.</i>	<i>K. A. Ryberg.</i>	<i>Gustav Johanson,</i> Hallagården.
<i>And. Lindgren.</i>	<i>Gerh. Strindlund.</i>	<i>Oscar Osberg.</i>
<i>K. A. Westman.</i>	<i>M. L. Petersson,</i> Broaryd.	<i>Harald Laurin.</i>
<i>Anton Svensson,</i> Högsjöhult.	<i>Th. Gardell,</i> Gans.	<i>Arvid Gardell.</i>
